

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 8 PAZDZIERNIKA V. S. 1813 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Moskwa dnia 15 Września.

Bitwa pod wsią *Borodino*, w roku zeszłym 1812, dnia 26 Sierpnia, okryła nieśmiertelną chwałą Rosyjskich woioowników. Na pamiątkę tej pamiętnej walki, w rocznicę bitwy, na uczynione sobie wezwanie, Rektor Akademii Moskiewskiej Archimandryta *Simeon*, w naybliższej wsi od *Borodino* odprawił uroczyste nabożeństwo za dusze poległych za Oyczyznę Rycerzy. Potém z processyą zbliżywszy się na plac boiu, tkliwą i stosowną do okoliczności miał mowę, „*Tu polegli*, mówił *Kaznodzieja*, *silni i znamienici meżowie w rodzie swoim — polegli!* lecz na zgubę nieprzyjaciół, a na powstanie współziomków — Tu oni postradali życia: ale ocalili majątki i życie swoich oyców i rodzin, życie krewnych i przyjaciół, życie całej Oyczyzny. *Nikt większy nie może okazać miłości, iak kto duszę swoją poloży za przyjaciela swojego; albowiem pamięć ich trwać będzie w błogosławieństwach, i kości ich zakwitną w miejscach swoich.* „Cóż może być powiedziano tkliwiey, i stosowniey do wielkiego zdarzenia, którego obchodzono pamiątkę! —

(z *Pocz. Północ.*)

Prużana 19 Września.

Dzień 15 tego Mscą będąc dniem Koronacyi *Najjaśniejszego IMPERATORA* wszech Rosyi *ALEXANDRA Igo*, był tu obchodzony z naywiększą uroczystością. *J.W. Bulharyn Marszałek Pruzński i Kawaler*, w majątku swoim *Czachcu* 5 wiorst od *Prużany* leżącym, dał *Bał*, na który zaproszeni w znaczney liczbie *Woyskowi i Cywilni* goście spełniali zdrowie *Najlepszego Monarchy*. Wieczorem *Illuminowane* wystawa przedpałacowa, dziedziniec, i brama oświecały przeyscie zebranyim gościom do miejsca gdzie *fajerwerk* był zapalonym przy okrzykach radości całego *Zgromadzenia* błogosławiaącego *najlepszeemu Swemu Monarsze*. — *Cyfra Monarchy* z wierszem w wyrazach „do życzeń przez *Swiat* dawanych „*Przym o Monarcho* życzenia poddanych „ przy rześistém *Lamp* oświeceniu, *nayprzyjemniejszy* wystawiała widok. — *Sollenność* dnia tego, i *uprzejmość* *Gospodarza*, rozweselały całe *zgromadzenie*. *Tańce* zaięły noc całą, i dopiero nazajutrz, równo ze dniem roziechali się do domów *zgromadzeni* goście.

Berlin, dnia 2 Pazdziernika, n. s.

W tym momencie odbieramy z głównej kwatery *J. K. Wysokości Xięcia Następcy Szwedzkiego Tronu*:

Czternasty Biuletyn

Główna kwatera Zerst 30 Września.

Na dniu 27 b. m. *Nieprzyjaciel* począł się cofać z *Grossenhayn* dla przebycia *Elby* pod *Meissen*. *Twierdzą*, że on się także gotuje do opuszczenia *Drezna*, a *dezertrowie* upewniają, że *znajdujące* się w tém mieście *woienne magazyny* już *spalone* zostały, i że *mieszkańcy* tej *nieszczęśliwey Stolicy* do *ostateczney* są *przyprawieni* *nędzy*. *Jenerał Hrabia Tauenzien*, nie tracąc *naymniejszey* chwili, posłał *lekką* swoją *kawaleryą* w *pogoń* za *nieprzyjacielem*. *Wyprawa* on *mocne partye* na *lewy brzeg Elby*. *Infanterya* *korpusu Jenerała Tauenzien* *przyprawdziła* do skutku *połączenie* swoje z *armią Jenerała Blüchera*, którego *główna kwatera* dnia 28 *Września* była w *Elsterwerda*.

Dnia 25 b. m. *Jenerał Benigsen* był w *Zittau*; a tak *wspólne działanie* tych trzech *woysk* *spodziewać*

się *każe*, iż *nieprzyjaciel* w *krótce* będzie *przymuszony* *cofnąć* się *pomiędzy Elbę i Sałę*.

Bombardowanie Wittenberga *popierane* jest z *wielką dzielnością*. W *nocy* z 27go na 28my, *już* *miasto* w *kilku* *miejscach* *gorzało*. *Wieża* *jedna* *Zamkowa* z *posad* *swoich* *runęła*. *Oprócz* *bomb* *użyte* były *race*, które *przez* *Angielskiego* *Kapitana Bogar*, z *wielką* *zręcznością* *kierowane* były. *Garnizon* *odpowiadał* w *prawdzie*, *nawet* z *dział* *wielkiego* *kalibru*, na *nasze* *strzelanie*, *ale* *nie* *mógł* *nam* *znaczney* *uczynić* *szkody*. *Nieprzyjaciel* *może* *mieć* w *zamiarze* *uczynić* *wycieczkę*, *lecz* *Jenerał Bülow* *we* *30,000* *woyska* *stoi* *przed* *tą* *twierdzą*, *a* *w* *potrzebie* *przez* *40* *tysięczny* *korpus* *wsparty* *bydź* *może*.

Nędza *mieszkańców* *Magdeburga* *doszła* do *naywyższego* *stopnia*. *Więcey* *iak* *100* *familii*, które *się* *dłużey* *wyżywić* *nie* *mogły*, *oddaliły* *się* *z* *miasta*. *Garnizon*, który *się* *składa* z *żołnierzy* *wszystkich* *narodów*, *jest* w *ustawiczoney* *niezgodzie*. *Zawiść* *Sasów* i *Westfalczyków* *przeciwko* *Francuzom*, *stała* *się* *połudką* *do* *wielu* *już* *krwawych* *bitew*; *zaiętrzeni*, *strzelali* *do* *siebie* *wzajemnie*, *a* *dowódca* *był* *przymuszony* *dla* *uciszenia* *rozruchu* *działa* *na* *ulicę* *wytoczyć* *każać*.

Cesarz Napolen *dał* *rozkaz* *swoim* *Jenerałom* *zaięcia* *miasta Dessau*, *cokolwiekby* *to* *kosztować* *mogło*; *o* *tych* *rozkazie* *dowiedziano* *się* *wczesnie*, *i* *Jenerał Schulzenheim*, *odebrał* *zalecenie* *z* *tego* *miejsca* *ustąpić*, *i* *udać* *się* *do* *szańców* *przedmostowych*. *Obrót* *ten* *wykonany* *został* *dnia* *27go*, *o* *południu* *między* *12stą* *i* *2gą* *godziną*. *Nieprzyjaciel* *czynił* *niejakie* *poruszenie* *przeciwko* *Jenerałowi Schulzenheim*. *Półkownik Bioernstierna*, który *był* w *Wörlitz*, *otrzymał* *rozkaz* *przeyscia* *na* *prawy* *brzeg Elby*. *Pozawczoray* *wysłał* *korpus*, który *robotników* *przy* *szańcu* *przedmostowym* *zasłaniał*, *pewny* *oddział* *dla* *rozpoznania* *na* *Dessau*. *Przedpocząty* *nieprzyjacielskie*, które *z* *miasta* *wyszły* *były*, *zostały* *aż* *do* *miasta* *odparte*, *i* *oddział* *posłany* *na* *rozpoznanie*, *powrócił* *spokojnie* *do* *szańców*. *W* *tey* *utarczce* *mielismy* *20* *ludzi* *zabitych* *albo* *ranionych*.

Dowiedziano *się* *wkrótce* *potém* *że* *nieprzyjaciel*, który *się* *mocniejszy* *bydź* *widział*, *zamierzył* *sobie* *z* *Dessau* *uderzyć* *na* *szańce* *przedmostowy*. *Marszałek* *Hrab. Steding*, *posłał* *przeciwko* *niemu* *Półkownika Bioernstierna* *z* *tysięcem* *ludzi* *piechoty*, *pewną* *liczbę* *kawaleryi* *i* *dwoma* *działami*. *Nieprzyjaciel* *cofnął* *się* *spiesznie* *do* *miasta*, *i* *zapał* *za* *sobą* *bramy*. *Młodzi* *oficerowie* *i* *żołnierze* *odwagą* *swoją* *zapaleni*, *rzucili* *się* *ku* *bramie*, *niezważając* *na* *ogień* *ręczney* *broni*, który *nieprzyjaciel* *ze* *strzelnic* *i* *z* *murów* *miotał*, *i* *z* *wielkim* *usiłowaniem* *bramę* *wyrąbać* *chcieli*; *lecz* *żelazne* *iey* *zatory* *oparły* *się* *przedsięwzięciu*; *a* *Półkownik Bioernstierna* *rozkazał* *oddziałowi* *powrócić* *do* *szańcu* *przedmostowego*. *Gdy* *o* *50* *krokw* *oddaleni* *byli*, *nieprzyjaciel* *otworzył* *bramę*, *i* *ze* *trzech* *dział* *ognia* *dawać* *począł*. *Półkownik* *rozkazał* *stanąć* *woysku*, *odpowiedział* *z* *dział* *swoich*, *i* *poszedł* *znowu* *przeciwko* *nieprzyjacielowi*; *lecz* *ten* *cofnął* *się* *powtórnie* *do* *miasta*, *i* *zamknął* *bramy*. *Strata* *nasza* *zawiera* *się* *w* *dwóch* *poległych*, *i* *kilku* *ranionych* *oficerach*, *tudzież* *w* *40* *ranionych*, *i* *trzech* *albo* *czterech* *zabitych* *żołnierzach*. — *Wieczorem* *nieprzyjaciel* *wyszedł* *znowu* *z* *miasta* *i* *poszedł* *prosto* *na* *pierwszy* *most* *na* *Muldzie*, który *przez* *batalion* *Półkownika Adlerkreutz* *był* *osadzony*.

Waleczny ten oficer, wyszedł przeciwko nieprzyjacielowi i z wielką natarczywością wpędził go na powrót do miasta, gdzie on znowu za sobą bramy zapark. — Wczoraj o godzinie 9tej z rana, nieprzyjaciel z korpusem od 7m do 8m tysięcy ludzi stanął w jednym ogrodzie przed *Oranienbaum* między *Muldą* i *Elbą*. Przedpoczą nasze ustąpiły, i nieprzyjaciel zdawał się chcieć uderzyć i opanować okopy. Jen. Leyt. *Baron Sandels* stanął na czele trzech batalionów, i rzucił się na nieprzyjaciela. Złamał on natychmiast jego szeregi, i ścigał natarczywie przez całą czwierć mili. Tu otrzymawszy rozkaz powrócenia do szanцу przedmostowego, wykonał ten obrót z taką regularnością i porządkiem, iak gdyby się rzecz działa na placu wojskowego ćwiczenia. Strzelcy przedłużali jeszcze przez kilka godzin ogień, lecz nieprzyjaciel niepostępował na przód. Według wyznania jeńców nieprzyjaciel w tej rozprawie stracił więcej iak 600 ludzi. Z naszej strony jeden oficer poległ, a 10 ranionych, tudzież 300 żołnierzy zabitych lub ranionych. — Marszałek *Hrabia Steding*, chciał koniecznie noc tę w szanцу przedmostowym przepędzić, i zaledwo namową *Xięcia Następcy Tronu Szwedzkiego* dał się odwieść od tego przedsięwzięcia.

Półkownik *Marwitz*, który z podjazdem był wysłany dla wspierania działań Jen. *Tettenborna*, wszedł do *Brünswiku*, i napadłszy niespodzianie na załogę tego miasta, jednego Półkownika, i 400 ludzi, między którymi wielu oficerów, w niewolę zabrał. Rosyjski Kapitan *Borozdin* był w *Halli* od bardzo przewyszaiącej nieprzyjacielskiej siły atakowany; lecz ten nieustraszony oficer, umiał tak biegle czynić obróty, że nie tylko odparł nieprzyjaciela, ale nadto mu zabrał znaczną liczbę jeńców. — Oddział który był na *Merseburg* wysłany, zpalazł to miasto od nieprzyjaciela opuszczone.

Jenerał *Hrabia Woroncow*, dowiedziawszy się że nieprzyjaciel zmierzał na *Coethen*, posłał przeciwko niemu Kapitana *Obreskowa* i *Lewensterna*, przydawszy im oddział kozaków. Napadli oni na trzy szwadrony ułanów *Warszaw* ich których odparli, zabrawszy dowódcę i 40 ludzi w niewolę.

Komunikacya Cesarza Napoleona z Francją jest tak dalece przecięta, iż on gońców swoich przez całe dywizye wojska eskortować musi. Do tej pory same tylko lekkie wojska prowadziły ten rodzaj wojny, tak bardzo dla Francuzów szkodliwy; lecz od niedawnego czasu mieszkańcy nie których okolic, idąc za przykładem *Rosyan* i *Hiszpanów*, powstają w całych *massach*, i łączą się z wojskami sprzymierzonymi.

Dezercya w wojsku Francuzkim jest niezmierna. Nie masz dnia którego by nie przybyło do nas od 30stu do 40stu ludzi. (z *Gaz. Berlin.*)

Berlin dnia 2 Pazdziernika n. s.

(o godz. 3 po południu.)

Przejeżdżający tedy goniec Angielski do głównej kwatery *J. K. W. Xięcia Następcy Szwedzkiego* tronu, wiezie z sobą urzędową wiadomość, że miasto *St. Sebastian* w *Hiszpanii* po nazyścijszym odporze, d. 31 Sierpnia szturmem przez Anglików zdobyte zostało. Warówny zamek później, to jest: d. 9 Września poddał się zwycięskiem wojskom *Lorda Wellingtona*. *Gazeta dworska Londyńska* pod d. 15 Września o tych obu wypadkach ze wszelkiemi szczegółami zawiera doniesienie.

Wiadomości, któreśmy prosto z *Töplitz* odebrali potwierdzają wiadomość o przystąpieniu *Bawaryi* do aljanu *Mocarstw sprzymierzonych*, dodając, że *Wirtemberg* toż samo uczynić zamyśla.

Hiszpanie sami, wkroczywszy w granice *Francuskie*, dwakroć atakowali wojsko *Soulta*, i dwakroć go pogromili.

Hieronim Bonaparte ze swoiemi gwardyami uciekł do *Wesel*, a *Jenerał Czerniszew* wszedł do *Kassel*.

(*Zuschauer.*)

Berlin, dnia 30 Września, n. s.

Ogłoszono tu następną ustawę:

My Fryderyk Wilhelm z Bożej łaski Król Pruski &c. Gdy do pomysłnego prowadzenia wojny, jest rze-

czą nieuchronnie potrzebną, aby stojące przeciw nieprzyjacielowi wojska, zawsze w zupełnej liczbie utrzymywać się mogły, i gdy już takie urządzenie, co się tycze wojsk liniowych, nastąpiło; postanawiamy, aby stosownie do § 2 powtórnego *Edyktu o Landsturmie* d. 17 Lipca t. r. przystąpiono także do uformowania rezerwy dla milicyi podług następujących prawideł.

§ 1. Zaraz po ogłoszeniu terazniejszey ustawy, w każdym okręgu, który jeden regiment, albo cztery bataliony infanteryi wystawił, tyle ma być wziętych ludzi, ile do złożenia 2ch batalionow potrzeba. Na jeden zaś regiment, albo cztery szwadrony kawaleryi, wybierze się i wystawi potrzebną liczbą ludzi i koni na 5ty szwadron tegoż regimentu.

§ 2. Wybranie odbywa się po okręgach, ze zdalnych do służby, i najmniey, ile można, rzemiosłom i familiom potrzebnym, do *Landsturmu* należących ludzi, przez władze okręgowe; nie losem, ale podług uwagi na większą lub mniejszą potrzebę tych ludzi w ich familiach, tudzież ze względów na liczbę do ukompletowania potrzebną.

§ 3. Połowa ludzi wziętych do infanteryi, po wykonanej wraz z innemi przysiędze, na jeden miesiąc do domów odpuszczona być może. Druga połowa będzie natychmiast ubrana i uzbroiona, i ma się ćwiczyć w rzemiosle wojennym. Gdyby ta część, po upłynieniu miesiąca, w dokompletowanie do wojska czynnego nie odeszła, ma być koleją odpuszczona do domów, a isza połowa do uzbrojenia i ćwiczenia ściągniona.

§ 4. Gdyby bliskość nieprzyjaciela wymagała zgromadzenia za jednym razem całej rezerwy, tedy obowiązkiem jest *Wojennego Rządu*, takowe jej zebranie, bez względu na to, czyli już cała jest uzbroiona i wyćwiczona, do skutku przyprzewadzić.

§ 5. Ta rezerwa milicyi ma być ubrana i uzbroiona kosztem stanu, i w tym względzie Rząd *Wojenny* znieść się ma z powszechnym *Departamentem Wojennym*.

§ 6. Każdy regiment milicyi daie 10 oficerów, 20 podoficerów, i 80 dobrze wyćwiczonych żołnierzy, aby tym sposobem batalion dopełnienia z 1200 ludzi złożony podług § 3 mógł być uformowany. Okręgi zatem, które jeden regiment wystawiły, dostarczą 1100 ludzi szeregowych, z których co 8 dni potrzebni podoficerowie wybierani będą. Na otwarte także miejsca oficerów wybiorą się osoby zdalne, ile można, z okręgu regimentowego, lub gdyby takich w tej okolicy nie było, z innej jakiegokolwiek wezwani być mogą.

§ 7. *Departament wojenny* ma mieć dozor i pieczęć względem porządku i sposobu, jakim milicya rezerwowa do swoich brygad i regimentów dla ich dopełnienia odchodzi.

§ 8. Jak tylko więcej niż jeden batalion do brygady, i więcej niż jeden szwadron do regimentu do armii czynnej odejdzie, tak zaraz Rząd przedsięwznie podobny nabór ludzi i koni według §§ 1, 2 i 6go, utrzymując rezerwę dopełnienia w takim stanie, aby w każdym czasie jeden batalion do brygady, a jeden szwadron do swego regimentu mógł się przyłączyć.

§ 9. Rozumie się samo z siebie, iż gdyby jedne brygady, nierównie więcej od drugich ucierpiały, ich dopełnienie nastąpi z wielu innych rezerwowych batalionów tych brygad, które tyle nie ucierpiały. W tym jednak zawsze wzgląd się mieć będzie, aby rozdzielenie czyniło się stosownie do ziem i kraju, z których są wybrani ludzie.

Działo się i wydano w naszej głównej kwatrze *Neudorff* dnia 8 Sierpnia 1813.

Fryderyk Wilhelm.

Piszą z Lipska dnia 27 Września n. s.

„Korzystał z pewnej sposobności, która mi się wydarza, abym ci po długiej przerwie mógł znowu udzielić stąd wiadomości. Miasto nasze od czasu rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich smutny bardzo wystawia widok. Wszystkie, wyiawszy dwa tylko, kościoły są zajęte dla rannych i maroderów Fran-

ouskich, których liczbę, bez żadney przesady, od 18 do 20 tysięcy, rachować można. Od otworzenia kampanii, to jest: od 17 Sierpnia do 23 Września, przez samo nasze miasto, podług sporządzonych na to rejestrow, przeszło ku Francyi 75 tysięcy ludzi, z rozproszonych w bitwach, albo rannych Francuskich i z nimi sprzymierzonych żołnierzy. Postać i odzienie nie różniły ich bynajmniej od owych, którzy w miesiącu Stycznia powracali z kampanii Rossyjskiej. Xiążę Padwy znajduje się tu dotąd z trzema dywizjami, przy których są Jenerałowie Hrabia Francyi, Margaron, i inni: Komendantem naszym jest Jenerał Bertram. Liczba wojsk pod rozkazami tych Jenerałów naywięcej od 12 do 15,000 ludzi zdatnych do służby szacowana być może: z tych 4000 stoi w mieście, reszta w okolicznych wsiach ku Pegau i Dessau. Wczoray słyhać tu było, że Jenerał Regnier otrzymał rozkaz wyruszyć ku Dessau: Francuzi osadzają Bitterfeld, Ragune i Delitsch nad Muldą, i wczoray w tych okolicach zaszła utarczka między przedpocztami, po której Francuzi, którzy już byli na przód postąpili, cofnąć się przymuszeni byli.

Napoleon d. 21 Września był przybył do Dreżna, w której rezydencyi, przynajmniej jak tu mówią, gdyż nic pewniejszego o tém dowiedzieć się nie można, ma ciągle przebywać Król Saski ze swoją Familją. Podług ustney powieści pewnego podróżnego, który w tych dniach Dreżno opuścił, miała tam być ogłoszona proklamacya, która wojsku Francuskiemu kwatery zimowe w Saxonii obiecuje, i żołnierzy do wytrwania i ufności upomina! Przed zajęciem kwatery zimowych, głosi też proklamacya, wojsko Francuskie ma jeszcze uczynić dywersyą przeciwko armii Blüchera. Dnia 24 slyszeliśmy tu ciągłą kanonadę, i dowiedzieliśmy się nazajutrz, że między Zeitz i Altenburgiem, pomiędzy stojącym w tamtych okolicach korpusem podjazdowym Jenerała Thielermanna a częścią wojska X. Padwy przyszło do potyczki, która jednak nie miała skutku i obie strony utrzymały się w swoich stanowiskach. (z Gaz. Berl.)

Warszawa dnia 28 Września n. s.

Rocznicę koronacyi Najjaśniejszego Cesarza Wszec i Rossy obchodzono tu wczoray z naywiększą uroczystością. Nabożeństwo nayprzód w kaplicy Greckiej, a potem w kościele katedralnym ś. Jana w obecności Władz Rossyjskich i tutejszych odprawione było. Wieczorem miasto całe jasniało wspaniale oświecone.

Przechodzą tedy ciągle oddziały wojsk Rossyjskich, a pod Puławami, nie dawno kilkanaście tysięcy przeprawiło się przez Wisłę. Wszystkie te siły ciągną ku wielkiemu wojsku. (z Gaz. Lwów.)

Gazeta Wiedeńska zawiera co następuje:

Gdy d. 14 Września nieprzyjaciel ze znakomitą siłą, wynoszącą prawie 8000 piechoty, 400 jazdy, ze strony Adelsberga na Jen. Hrabiego Nugent, stojącego w stanowisku pod Ielschane nie daleko Lippy uderzył, uyrzał się tenże Jenerał, pomimo naywaleczniejszego odporu wojsk swoich, zmuszonym do odwrotu aż do St Matheo nie daleko Fiume, i uczynił d. 15go boczne poruszenie do Istrii dla złączenia się ze stojącymi pod bronią walecznymi Istryanami i uderzenia z pewnym skutkiem na nieprzyaciela. Dał on zatem rozkaz Majorowi Gavenda z pułku huzarów Radeckiego, aby z oddziałem swoim został się przed Fiume i wstrzymywał tak długo, jak można, posuwającego się nieprzyaciela; a jeśliby ten na niego z przemocą uderzył, aby swój odwrot dawnym gościńcem Korlsztadzkiem przedsięwziął. Dnia następującego zrana uderzył nieprzyjaciel w samey rzeczy w 7000 ludzi pod Szkatniza na tego odważnego oficera, i przymusił go do cofnięcia się po długim i uporczywym odporze do Fiume. Tu pomimo dzielney obrony nie mógł on jednakże przeszkodzić zajęciu tegoż miasta przez nieprzyaciela, co też tego samego dnia o godzinie szstej po południu nastąpiło. Po czém w skutku odebranego rozkazu stanął na dawnym gościńcu, aby, skoro Jen. Hrabia Nugent przypierać będzie z tyłu nieprzyaciela, mógł uderzyć na niego równie

z przodu z wojskami przybyłymi na pomoc z Kartstadu i wypędzić go znowu z Fiume.

O dalszych działaniach w tej stronie nadeszły znowu następujące doniesienia:

Gdy nieprzyjaciel przemagający dalece liczbą Jen. Hrabiego Nugent d. 15go Września przednią strażą swoją Fiume osadził, utworzyło się natychmiast powstanie pomiędzy tamtejszym ludem i ludnością całej okolicy aż do Porto-Re i Buccari, co nieprzyjacielowi w wielkie zamieszanie wprawiło. Ta okoliczność połączona z przewybornym planem Jen. Hrabiego Nugent, który pociągnął do Istrii w bok nieprzyaciela, tudzież dobrze wybrany obrót tegoż Jenerała w działaniu z Costna w tyle nieprzyaciela, osłabiły zupełnie jego poruszenia w tej samey chwili, w której z naywiększym zapalem przedzierał się ku Fiume; do tego osłabienia mogła się także wiele przyłożyć wiadomość o szczęśliwey potyczce Jen. Rebrovicha pod Laybachem. Fiume osadziła była tylko przednia straż nieprzyaciela, główna zaś część kolumny jego wynoszącej około 7000 ludzi stanęła między Lippa i St Matheo. Maiąc więc nieprzyjaciel sprawiedliwą obawę z tego powodu, że mu Jen. Hrabia Nugent zybawczy boczne poruszenie i wzmocniwszy się Istryanami z Castro przecięciem odwrotu zagrażał, począł d. 16go zrana cofać się ku Lippie. Zaledwie Major Gavenda to spostrzegł, gdy z oddziałem swoim do Fiume pośpieszył, na załogę tegoż miasta uderzył, jednego oficera i 20 ludzi poymał, resztę rozproszył, a uwolniwszy znowu d. 16go tym sposobem Fiume, które nieprzyjaciel zaledwie kilka godzin zajmował, ścigał daley tylną straż nieprzyacielską aż ku Lippie.

Taż Gazeta Wiedeńska zawiera daley następujące doniesienia od Jenerała B. Hillera pod dniem 22 Września.

„Jak tylko Jenerał Hiller otrzymał wiadomość, że nieprzyjaciel ściągając swoje siły, zagraża jego lewemu skrzydłu, postanowił natychmiast uderzyć na jego stanowisko na prawym brzegu Drawy między Hollenburg i Villach. Podpułkownik Mumb, który Kneutzberg zajmował, odebrawszy rozkaz uczynić demonstracyą na Hermagor, gdzie stał Jenerał Francuski z 1500 ludzi dla zwrócenia w tę stronę uwagi nieprzyaciela, wykonał naydzielniey to zlecenie, i rozproszywszy korpus nieprzyacielski, zabrał mu w 2 chorągwie i 200 jeńców. W tymże czasie, to jest d. 19, Jenerał Naczelný Hiller pomiędzy Hollenburg i Rosek przeszedłszy Drawę, z tak szczęśliwym skutkiem na nieprzyaciela uderzył, że przyprawiwszy go o wielką stratę ze wszystkich stanowisk wyparował, przechód do Loible zajął, zabrał wielu jeńców i 1 działo.

(Daley też Gazeta zawiera opis bitwy Jen. Rebrovich, w której ten Wódz dywizyą Jen. Lecchi zupełnie rozgromił. Zobacz 79 Nę naszej Gazety.)

„Feldm. Leytn. Radivojowich (pisze daley Gazeta Wiedeńska) donosi, że Jen. Hr. Nugent wszedłszy do Istrii, zajął miejsca mocne, Pola, Capo d' Istria i Monte Maggiore, gdzie między innymi znakomite zapasy artylleryi i amunicyi znaleziono, jako to: 46, 36ciofuntowych, a 4 12 funtowych dział, 249 beczek prochu, tudzież znakomitą ilość żelazney części wyrobioney, częścią nie wyrobioney amunicyi. Hr. Nugent zamysła przedłużać działania swoje w tyle nieprzyaciela ze strony Pisino w Istrii; przy czem Anglicy naydzielniey go wspierają, nie tylko dostarczeniem potrzebnych artylerzystow, ale też bronią i amunicyą do uzbrojenia pospolitego ruszenia Istryjskiego. Major Gavenda, stojąc z oddziałem swoim pod Lippa, utrzymuje zwięzek z Jen. Nugent.

(Gazeta wychodząca w Gratz zawiera następną urzędową wiadomość.)

Od Barona Hillera dowodzącego wojskiem Austrii wewnątrzney, odbieramy następné doniesienia. „Oddział Feldm. Leyt. Fenner posunął się aż do Mauten. Jen. Eckart kazał uderzyć Podpólk. Mumb na oddział nieprzyacielski z 1,500 ludzi złożony, i stojąc w Hermagor; nieprzyjaciel został pobitym, i zaraz z po-

czątku pojmano kilku oficerów i 500 żołnierzy. Główną część wojska przeprowdziła się przez *Roség* i *Hollenburg* za *Drawę*. Prawe skrzydło pod Jen. *Frimont* zdobyło szturmem wzgórze pod *Roség*, gdzie zabrawszy kilkunastu oficerów i żołnierzy, i zdobywszy 1 działo, przymusiło nieprzyjaciela do ucieczki — Na lewym skrzydle odparto nieprzyjaciela ze strony *Hollenburga* na wszystkich punktach i ścigano go aż do *Leobelberga*, gdzie został opasany, i spodziewamy się co chwila, iż kapitulować musi. Jen. *Fölseis* i *Rebrovich* stoją jeszcze pod *Laybachem*. Strata nasza w tych bitwach jest bardzo mała.

(*Drugi dodatek do tejże Gazety pod dniem 25 Września zawiera następujący rozkaz Jeneralny, ogłoszony przez Jeneralną komendę Austrii wewnętrżney, d. 25 Września.*)

W dodatku do wiadomości o postępach wojska *Austrii wewnętrżney*, odebraliśmy od naczelnego Jen. *Barona Hillera*, co następuje: „Po przejściu wojska przez *Drawę* d. 19go został nieprzyjaciel ze wszystkich punktów tak dalece wypartym, iż cofnął się aż do *Travis*, widząc się nadto zagrożonym z tyłu, albowiem pierwej jeszcze zajęliśmy *Mauten*, i *Hermagor*. *Villach*, największa część tego cyrkułu, oraz część cyrkułu *Laybachskiego* aż pod *Krainburg* są w naszej mocy. Zajęcie *Fiumy*, posunięcie się pod *Laybach*, oraz postępy wojska, czyniąc zaszczyt dowodzącemu Jeneralowi, który się wszędzie osobiście znajdował, zaręczają, że nieprzyjaciel wkrótce do dalszego odwrótu zniewolonym zostanie.

(*Gazeta Klagenfurtska pod dniem 22 Września zawiera następujący artykuł z Klagenfurtu*) „Podług urzędowych doniesień wojska Jen. Hr. *Nugent* dnia 10go b. m. zajęły *Tryest*. Wojska *Austriackie* osadziły także *Kreuzberg*, a nieprzyjaciel mając zagrożony związek, rozpoczął swój odwrót.„ (z *Gaz. Lw.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Po cofnięciu się z *Meklenburga* główna siła *Francuska* d. 25 Września stała w *Ratzeburgu*: przedpocztą o jedną milę na przód ku *Gadebusch*: *Dawoust* w *Parkentein* — *Korpus* Jen. *Vegesack* w *Grevismühlen*, przedpocztą pod samem miastem *Lübeką*: przez mocne oddziały utrzymywane w *Roggendorf*, utrzymuje on związek z korpusem *Wallmodena*. Ten ostatni po świetnym zwycięstwie pod *Göhrde* zajął swe dawniejsze kwatery w okolicach i w samem mieście *Hagenow*.

— *Miłocya* *Meklemburska* wynosi 20,000 ludzi, i zgromadza się w okolicach *Wismaru*. D. 13 Września weszło już z niej do tego miasta 3500 ludzi, pod wodzą *Półkownika Berg* dawnego *Pruskiego* oficera. Byli oni w części *Angielskimi* karabinami, w części pikami uzbrojeni, i każdy batalion miał swą połowę muzykę. Całe to wojsko ma działać pod wodzą dziedzicznego swojego *Xiążęcia* *Następcy*. Doświadczeni oficerowie dawnej służby *Pruskiej*, przyspieszają uformowanie i wyćwiczenie korpusów.

— *Godna* jest uwagi *proklamacya* *Marszałka Soult*, tak z owego prorockiego tonu, który od niejakiego czasu ważność swoją tracił, iako też z nieoszczędzających wyrażen przeciwko poprzedniczemu wojsku *Francuzów* w *Hiszpanii* wozdom. *Odezwa* ta jest datowana 23 *Lipca*, a w kilka dni później, to jest: 29, 30 i 31go doświadczone przez to wojsko klęski, zrównały los jego z poprzedniczym, i przymusiły *Soult*, iż, zamiast w *Hiszpanii*, iak sobie obiecywał, założył z niedobitkami obóz pod *Bayonną*, gdzie bezczynny patrzył na upadek twierdzy *S. Sebastian* i popierane oblężenie *Pampelony*. Oto są niektóre miejsca z tej *proklamacyi*.

„Kiedy *Niemcy* były teatrem wojennych wypadków, nieprzyjaciel nie pozostał w bezczynności. Zgromadził on pod doświadczonemi oficerami wszystkie swoje rozrządzone siły — *Angielskie*, *Hiszpańskie*, i *Portugalskie* — a ufny w przemagającą liczbę ruszył

trzema kolumnami przeciwko wojsku *Francuzkiemu* nad *Douro*. *Oparty* o twierdze przed sobą i po za sobą leżące, wódz biegły, byłby mógł, obierając korzystne stanowiska, pokonać i nawet zniszczyć te nagłe i niezgrabne zaciągi — Lecz na nieszczęście, w tej stanowiącej chwili, usłuchano rady lekkomyślnej i niecierpliwnej — *Opuszczone* lub *zburzone* zostały twierdze — *Spieszne* i nieporządne marsze natchnęły ufnością nieprzyjaciela: a tak *armia* *weteranów*, nie liczna wprawdzie, ale wielka w tym, co charakter wojowniczy stanowi; która walczyła, wylewała krew, i tryumfowała we wszystkich częściach *Hiszpanii* — patrząc z oburzeniem na znieważone laury swoje, opuścić musiała tyło-letnie zdobycze — *trofea* tak wielu krwawych bitew i poniesionych trudów — *Gdy* nakoniec głos zagniewanego wojska wstrzymał tę haniebną ucieczkę, i kiedy wódz wstydem przejęty, ustępując żądzy powszechny, postanowił stoczyć bitwę pod *Vittoria*, któż wątpić może — że to szlachetne uniesienie rycerskiego ducha, to piękne uczucie honoru, byłoby najszcześniejsze zrzędziło skutki — *gdyby* wódz był godny wojsk swoich, i *gdyby* był nakoniec uczynił rozrządzenia upewnające iedney części wojska pomoc i uczestnictwo drugiej.

„*Żołnierze!* dzielę wasz smutek, wasze żale, i oburzenie wasze — *Wina* klęsk komu innemu przypisana będzie, dla was zostaje zasługa poprawienia tego stanu rzeczy. *Zaświadczyłem* przed *Cesarzem* męstwo i waleczność waszą — *Rozkazał* on, abyście spędzili nieprzyjaciela z tych gór wysokich, skąd on powodzi okiem, po naszych żyznych i szczęśliwych dolinach — *rozkazał* abyście go za *Ebre* odparli — *Na* ziemi *Hiszpańskiej* namioty nasze rozciągnięte być mają — *ziemia* *Hiszpańska* ma nam dostarczyć wszystkiego...

„*Wielkie* i dobrze połączone obróty, dla dania odsieczy oblężonym twierdzom, w tych dniach wykonane będą — *Niech* doniesienie o przyszłych zwycięstwach naszych — z *Vittorii* datowane będzie! — *W* tym to mieście obchodzić powinniśmy imieniny *Cesarza*; a tak zrobimy pamiętną tę *Epokę*, sprawiedliwie miłą sercom *Francuzów* — dnia 23 *Lipca* 1813 podpisano. *Soult.*„

— *W* przeciągu półtora miesiąca od rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich, skutkiem zwycięstw otrzymanych przez wojska sprzymierzone, były następne stanowiska, które w dniu 30 Września n. s. też wojska zajmowały.

1mo: Część znaczna *dolnego Szląska*, cała wyższa i niższa *Luzacya*, i część *Saxonii* właściwej przed *Elbą*, kraje od *Francuzów* w czasie rozeymu posiadane, są w rękę sprzymierzonych.

2do: Cały kraj *Meklemburski* od wojsk nieprzyjacielskich oczyszczony:

3tio: Od *Lauenburga* aż za *Drezno* do *Czeskiej* granicy, stoją nad *Elbą* trzy potężne i zwycięzkie armie sprzymierzone, to jest: *armia Niemiec Północnych*, *armia Szląska*, i *armia* *Jen. Barona Bennigse*na. *Wojska* te są w nieprzerwanym i bezpośrednim z sobą związku, łącząc się przez *Czechy* z wielką *armią* *Czeską*, której przodowe strażnice dnia 30 Września stały w *Saxonii*.

4to: *Korpusy* *Jenerałów Thielemana*, *Klenau*, *Scheitera*, i innych niższej rangi *Partyzantów*, osadzają w tyle wojska *Francuzkiego* przejścia na *Sali*, i przecinają temuż wojsku komunikacyę. *Kawalerya* *Jen. Worońcowa*, osadza *Hallę*, *Eisleben*, *Halberstadt*, weszła nawet do *Brunswiku*, a *Jenerał Czerniszew* miał opanować miasto stołeczne królestwa *Wesfalskiego* *Cassel*.

5to: *W*śród kraju nieurodzajnego i wycieńczonego, w rozległości największej ośmiastu mil *nemieckich*, stoi wojsko *Francuzkie*, cierpiąc niedostatek wszystkiego, i mając zewsząd przecięte lub bardzo zatrudnione komunikacye.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

N. 8316.

1 Od Litewsko - Wileńskiego Gubernskiego Rządu czyni się niniejszém wiadomo: iż na skutek przedłożenia Jaśnie Wielmożnego Litewsko - Wileńskiego Woiennego Gubernatora i Kawalera Rzyńskiego Korsakowa, wydanego w dniu 30stym Września do tutejszego JW. Gubernatora Cywilnego; od dnia 1go terażniejszego miesiąca Oktobra otwierają się w Gubernii Wileńskiej wszystkie Sądownictwa, a w tej liczbie i tymczasowy Sąd Głównego Departament, dla rozsądzania w nich wszystkich w ogólności spraw Cywilnych. Dnia 5 Oktobra 1813 roku.

Sowiernik Machwic.

N. 8317.

1 Od Wileńskiego Gubernskiego Rządu czyni się wiadomo, iż w tutejszey Gubernskiej Kommissyi Rekrutskiej odbywać się mają targi na wzięcie podradu umundurowania rekrutów z naboru, od dnia 1go Stycznia, w Roku przyszłym 1814 zacząć się mającego; a zatém życzący przyiąć na siebie taki podrad stawić się zechcą na targi w Kommissyi Rekrutskiej, w terminach: 1szym 8go, drugim 11go, a trzecim i ostatnim dnia 28go terażniejszego miesiąca Oktobra. Dnia 5 Oktobra 1813.

Sowiernik Machwic.

Nro 6270.

3 Od Kommissyi Wileńskiej o Prowiantskiego Depo czyni się wiadomo, iż dla dostarczenia do Prowiantskich Magazynów prowiantu: mąki żytnéj, krup jęczmiennych lub gryczanych, i owsa, potrzebnego na następny rok 1814. dla zaspokoienia potrzeb wojska, mają się odbywać targi, w Wileńskiej, Grodzieńskiej, Minskiej Izbach Skarbowych, i w Białostockim Oblastnym Rządzie, w niżej wyrażonych terminach:

w Wilnie: 1szy, 29go Oktobra — 2gi, 10go — a 3ci i ostatni, 14go Nowembra.

w Grodzie: 1szy, 3go Nowembra — 2gi 12go — a 3ci i ostatni 19go Nowembra.

w Białymstoku: 1szy, 5go Nowembra — 2gi, 17go — a 3ci i ostatni 25go Nowembra.

w Minsku: 1szy, 7go Nowembra — 2gi, 27go — a 3ci i ostatni 2go Grudnia.

A zatém wzywają się wszyscy ci, którzy życzą sobie podiąć się dostarczenia, aby się stawili na te targi, sami, albo też przez pełnomocników z prawami i dostatecznymi Ewikcjami. — Dnia 28. Szeptembra, 1813. Roku. — *Síódmey Klasy Pośnikow.*

N. 6375.

2 Ponieważ dla dostarczenia do Magazynow Gubernii Wileńskiej wódki i mięsa na porcyę dla wojska, nikt się do targow nie stawił w miesiącu Szeptembrze, tedy czyni się znów wiadomo, iż wszyscy życzący sobie, stawić się mają do Kommissyi Wileńskiego Prowiantskiego Depo dla targow terażniejszego miesiąca Oktobra na dzień 12sty i 13sty. Dnia 2 Oktobra 1813. *Síódmey klasy Pośnikow.*

1 Naywyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazem, danym Rządzacemu Senatowi 1808 roku Maja 24 dnia rozkazano: „Szkłowskie Dobra zostające pod zakładem w Opiekuńskiej Radzie na ośnowie prawideł Edukacyjnemu Domowi przepisanych, przedać z publiczney Licytacji. — Z wziętych zaś za one summy, potrzebną ilość pieniędzy użyć na zapłatę summy należney Edukacyjnemu Domowi a restancją obrócić na satysfakcyę partykularnych Kredytorów. — „Podobnież w Naywyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazie terażniejszego Roku Julij 20 wyszłym, między innymi wyrażono: „Nastaly dnia 24 Maja 1808 Roku o sprzedaży Szkłowskiej majątności Ukaz przyprowadzić do należney eksekucyi, a to stosownie do tych środków, iakie ze strony Opiekuńskiej Rady przyznane będą wygodniejszymi, z tym jednak warunkiem, iż jeżeli przed uzupełnieniem takowey sprzedaży, przyznane i utwierdzone będą prawne

„ Sukcessorowie i oni po generalném z partykularnemi Kredytorami zgodzeniu się prosić będą odroczenia długu na osim lat na takiej ośnowie, iak zostawiono iest drugim Debitorom w uszkodzonych przez wojnę Guberniach, takowa prozba ich przyjęta będzie w uwagę: „Na skutek więc takowego Naywyższego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazu, zostająca w Edukacyjnym Domie pod zakładem, przepuszczona w terminie częśc Dóbr Szkłowskich, przeznaczona się do wyprzedania — Termin zaś pierwszy Licytacji, rachując od dnia publikaty za sześć miesięcy, a dalsze dwa termina mają następować ieden po drugim w sześć tygodni. — O czém Sankt-Peterzburska Opiekuńska Rada IMPERATORSKIEGO Edukacyjnego Domu obiawiając, aby Kontrahenci i Sukcessorowie mogli wczesnie uczynić sobie przygotowanie, zostawie wolność pierwszym z nich powziąć potrzebną o powyższych Dobrach wiadomość, i przejrzeć Inwentarze w Szkłowskiej Ekonomiczney Kantorze, albo w Sankt-Peterzburskiej Opiekuńskiej Radzie, każdego dnia prócz dni świątecznych — Powtórna zaś publikata ze wszystkimi szczegółami tak względem przedaiącego się majątku, iako też warunków opłaty ostatecznie zalicytowaney summy, ma być uczyniona w niezwłócznym czasie.

OGŁOSZENIA SĄDOWE.

2 Roku 1813 Ebra 2 dnia, Sąd Główny Wileński 2go Departamentu w skutek rozporządzenia Zwierzchności, odkrył swoje na wszystkie Sprawy Sądownictwo, a razem z tym dla zapisywania za pozwami Aktoratów otworzył u siebie Regestra i zaiął się rozbieraniem Dzieł Skarbowych, Sledztwienych, za Ukazami Rządzającego Senatu i dalszych, w których stanność Adwokatów niewymaga się, od 1go zaś następnego Nowembra Msca przystąpi do rozpatrywania Spraw za Aktoratami w Regestra Sadowe zapisanemi, poczynając nayprzód od Spraw Extraordinem rozpatrzyć nakazanych, 1szey w Regestrze Obligowym Graffini de Strasoldo z Szlachtą Zienkiewiczami Rypińskimi i dalszemi o poszukiwaniu summowym, 2giey w Regestrze sprzeciwienstwa Szlach. Iwaszkiewicz z Szlach. Daniłowiczem i Prezydentem Rosieńskiego Ziem. Sądu Słowaczyńskim, o pretensyi summowney, iżby przeto procedujące strony i Adwokaci, ze wszelką przystąpiłi w Sprawach swoich i im poruczonych gotowością, o tym niniejsza czyni się awizacya.

Sowiernik i Kawaler Wincenty Rogalski.

Sekretarz Dobrzański.

2 Kopia: w Departamencie 2gim Wileń. Gł. Sądu Dokładywano. Ze Rządzący Senat Ukazem na dniu 10 Msca Januar. 1812 Ru pod Nrem 99 zapotrzebował od Depart. niniejszego doniesienia o aktualnym wypełnieniu uprzedniego takowegoż pod dnem 31 Marca 1808 Roku o powróceniu do Possesyi Miasta Wilna gruntów przez Graffa Potockiego zawłaszczonych, oraz o zostawieniu nabywcy onych Szlachcicowi Rudzińskiemu wolności poszukiwania na wybywcy swoim opłaconey za też Grunta summy i o dalszym wyszłego po sprawceż z Dzieła tego zebraoney okazuie się, iż Departament niniejszy w porządku wypełnienia wyż wyrażonego pod dnem 31 Marca 1808 Roku za Nrem 614 Ukazu nayprzód dał o nim znać Wileńskiemu Mieyskiemu Magistratowi i osobno o obiawieniu onego Graffowi Potockiemu, oraz Szlachcicowi Rudzińskiemu, przedpisywał Sądowi Niższemu Ziemskiemu Wileńskiemu, z tym: aby tak Magistrat, iako też i dalsi do wyrażonego Dzieła wchodzący w uczynieniu wzajemney dla siebie satysfakcyi zachowali się podług tegoż Rządzającego Senatu postanowienia, a Sąd Niższy w obiekcie takowym, ile od onego zależeć będzie, uczyniłby skuteczną pomoc. Skutkiem czego Rada Mieyska Wileńska zasądzona na Miesiąc Wilnie dla Graffa Potockiego za Szkło i Lampy summę w Sądzie Ziem-

skim Wileńskim dla oddania temuż Potockiemu zlokowała, i oną Plenipotent tegoż Potockiego odebrał. Sąd zaś Niższy doniósł, iż on powyższy Ukaz pełnomocnemu Plenipotentowi Graffa Potockiego Szlachcicowi Jasińskiemu obiawił; lecz gdy doniesienia dalszego od pomienionych Niższego Sądu i Rady miejskiej nieuczyniono; to Departament o niezwłocznym dostawieniu tymże mięsciom potwierdzał, w iakowym porządku Duma Miejska Wileńska Raportem 14 Febr. 1812 Ru doniosła, iż Miasto Wilno za uprzednim Departamentu niniejszego rozporządzeniem zupełną wedle postanowienia Rządzącego Senatu otrzymała satysfakcją, a Sąd Niższy pod dniem 20 tegoż Februaryi odraportował, iż Szlachcic Rudziński, nigdy nie mieszkał w Powiecie Wileńskim i dopiero w onym nie znajduje się, z iakowey przyczyny Sąd Niższy nieznaudiac iego w wiedzy swojej, nie mógł powyższego przedpisania Departamentu tego co do onegoż Rudzińskiego wypełnić. W Departamencie między innym ROZKAZANO: Ponieważ Departamentowi niewiadomo, gdzie Szlachcic Rudziński przebywa, to o obiawieniu onemu wyż wyrażonego Rządzącego Senatu Ukazu pod dniem 31 Maja 1808 Ru wyszłego, iżby takowy dóżyć mógł do wiadomości pomienionego Rudzińskiego opublikować przez Gazetę Litewskiego Kuryera, co się i uskuteczniła.

Sekretarz Dobrzański.

2 Sąd Ziemski Wileński na skutek Ukazu z Rządu Gubernskiego Lit: Wileń: pod N. 7061 w dniu 1 terazn: miesiąca 8bra 1813 roku wyszłego, sądownictwo na wszelki rodzaj spraw otworzył, i dla przygotowania się stronom prawującym się, do dnia 15 tegoż roku i miesiąca, Sądy prorogował; żeby o tym doszła wiadomość każdego interessującego, niniejszą podaie awizacją.

2 R. 1813 miesiąca 8bra dnia 3. Skutkiem Ukazu Rządu Gubernskiego Lit: Wileń: na przedłożenie JW. Woiennego Litewskiego Gubernatora i Kawalera pod dniem 30 zeszłego miesiąca 7bra Sądowi Grodz. Wileń: nadesłanego; tenże Sąd otworzywszy Sądownictwo swoje na sprawy cywilne, w dniu dzisiejszym, Sądy do dnia 15 idącego miesiąca 8bra odroczył, i awizacją o takowem postanowieniu dla zawiadomienia stron mających w tym Sądzie interessa, oraz Adwokatów, przez Gazetę Kuryera Litew: uczynić zadeterminował. *Prezydent Józef Bielinski.*

1 Magistrat miasta Wilna na mocy Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rosyą z Litewsko - Wileńskiego Guberskiego Rządu pod dniem 30 zeszłego miesiąca Septembra za Nrem 7074 odebranego, Sądy swe na wszelki rodzaj spraw otworzył, i dla przygotowania się stron, mających prawne interessa w Sądzie niniejszym na wołanie z porządku wpisow Aktoratów, też Sądy do dnia piętnastego terazniejszego miesiąca Oktobra odroczył — a najduiac w Regestrze Gościnnym sprawę JPP. Kazimiry córki, Daniela i Alexandra synów Stachowskich Sukcessorów zmarłych Józefa i Heleny Stachowskich Lawników miasta Wilna w assistencyi Opiekuna Kupca Jana Slepikowskiego czyniących, z Kredytorami i Debitorami, z powództwa oswiadczoney majątku rzeczonych Stachowskich Exdywizyi, intencjonowaną z roku przeszłego 1812 in Continuatione pozostałą, do namowy Sądowej nie oddaną, postanowił: Tąż sprawę dla następnego rozbioru oney w dniu piątym miesiąca 8bra idącego 1813 roku przywołać — O czém dla wiadomości wszystkich stron tak prawne interessa w tym Sądzie mających, jakoteż i do przerzeczonego dzieła Exdywizyi zmarłych Stachowskich wpływających i przynależnych, Magistrat Wileński niniejszą w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszcza publikatę — Dnia 6 8bra 1813 roku.

Józef Statkowski Burm. M. W.

L I C Y T A C Y A.

1 Opieka massą majątku W. Jmśc Pana Jakóba Briotet Kolleskiego Sowienika, Professora i Emeryta w Uniwersytecie IMPERATORSKIM Wileńskim Kawalera Krzyża s. Anny 2giey klasy zawiaduiąc, że majątek ruchomy w wielorakim rodzaju do wła-

ności massy tegoż Briotego należący, jako to: srebro, złoto, cynę, miedz, garderobę męską i żeńską, bieliznę stołową, i inney natury; porcellanę, fajans, i dalszą ruchomość, począwszy w dniu 27 idącego miesiąca Oktobra 1813 roku, w dniach Poniedziałkowych, Wtorkowych, Czwartkowych i Piątkowych, z rana od godziny 10 do godziny 12 po południu od godziny 3ciey do godziny 5tey w domie Uniwersytetskim w mieście Wilnie na Zamkowej ulicy idąc od Ratusza ku Zamkowej Bramie po prawey stronie pod N. 127 położonym odbywaiąc przez publiczną licytacją więcey daiącym wyprzedawany będzie, przez niniejszy wszem w obec zawiadania. Pisan w Wilnie 1813 roku miesiąca Oktobra 6 dnia. W imieniu Opieki jako Plenipotent podpisuię.

Wincenty Nowicki Regent Subsel: Wileń:

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

2 Niżey podpisany znajduiac w Dodatku Kuryera Litewskiego w Roku 1813 in 7bri pod Nrem 79 przez JPanią Dominikę pierwicy Goltwinskę, a teraz Zaborowskę uczynione doniesienie, w którym wyraża, że summa Dekretem Ziemskim Wileń: sądzona spólnie iak do niey, tak do iey Syna Goltwinskiego przynależy; że zdięcie tey summy, nie za kaucyą niżey piszącego się, ponieważ on iakoby nie miał i nie ma żadney possessyi, lecz za rękoymią iey Matki nastąpiło. — Co wszystko samey nieprawdy płodem — Niżey podpisany następnie zapowiada. — Nie ma Zaborowska nie tylko do półowy summy na Dekrecie Ziemskim Wileń: opartej; lecz i do najmniejszey iey części żadnego prawa, bo wszelkie do tego obiektu postługuiące tranzakta, inną wyswiecaią postać. — Nie przyięto Ziem. Wileńskie składaney przez Zaborowskę iey Matki kaucyi — bo aczkolwiek 2ch Domów Numery 656 i 836 przy zdięciu summy tak iak i dopiero w dodatku Kuryera, były cytowane, iednakowoż kiedy 656 do JO. Xięcia Radziwiłła należnym, a 836 dyspucie uległym bydz się pokazały — Zatym pozwolono tylko cieszyć się temi Numerami, a kaucyą odrzucono; zaś rękoymią niżey podpisanego, przyiętą i akceptowaną została — w czym rezolucya Ziem. Wileńskiego niesie upewnienie. — Z czego dowód, że i w owczas miał niżey piszący się oprócz summ, odpowiedzialność i pewność. — w Roku 1808 za Rubli srebr. 1,200, zwałdał Dom w Mieście Wilnie przy Nrze 583, a Ru 1809 Wieś Uznprudzie z sześciu chat składaiącą się w Powiecie Wilkomir: sytuowaną; iedno i drugie sam do dziś dnia possyduie. — Ażeby przeto Zaborowska mylnymi doniesieniami swemi nie omamiała Powszechności — Niżey podpisany ostrzega.

M. Orłowski Por. W. Ross.

3 Niżey wyrażony ostrzega publiczność, o czém następnie: iż skutkiem procederu z zeszłym Antonim Suchockim i żoną jego Katarzyną Suchocką w Sądzie Ziemskim Wileńskim intencjonowanego, wydobywszy pod ich zwałdania dóm swój w mieście Wilnie po mlynem Biskupi zwanym leżący, w dalszym postępie procederu na Sądzie Głównym Litewsko - Wileń: drugiego Departamentu z pomienioną Suchocką już wdową, oraz z Janem Pułjanowskim zięciem, i Jozefatą z Suchockich Pułjanowską jey córką kontynuowanego, uzyskał w R. 1810 Aprila 6 dnia oczewisty Dekret z wskazem powrotu intrat przez Suchockich nienależnie z domu wybranych, uzyskał oraz remi- sę do Sądu Ziem: Wileńskiego, aby urząd od tego Sądu wyznaczyć się mający akta, kalkulacyi od roku 1789 dopełnił. Zamieszania woienne i niebyłość Sądów, wstrzymały dalsze kroki: te niżeli odnowione będą, ostrzegam publiczność, aby nie wchodzić w żadne układy z sukcesorami zeszłego Antoniego Suchockiego o domy w mieście Wilnie po nim pozostate, jeden pod numerem 336 pod S. Mikołaiem, drugi pod numerem 1676 na przedmieściu Węgrach sytuowane, które ewikcyi za opisaną powyżey pretensyą ulegaią, i na których domach sam zeszły Suchocki, oraz z córką swoją Jozefatą ad præsens Pułjanowską, takową ewikcyą przez Dokument w roku 1808 Maja 27 dnia wydany assekurowali. Franciszek Oranowski.